

**עמ"ת 39592/04 - נור אבו מדיעם (עוצר) - בעצמו נגד מדינת
ישראל**

בית המשפט המחויזי בבאר שבע

עמ"ת 39592-04-16 אבו מדיעם(עוצר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 61940/2016

בפני כבוד השופט אלון אינפלד
העורר
נור אבו מדיעם (עוצר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אחמד ואחד
נגד
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד משה ארץ קדושה
המשיבہ

החלטה

האישום ההליכים וההחלטות

1. לפני ערך על החלטות בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט שוש שטרית) מיום 1.3.16 ומימים 12.4.16 בהן הוחלט שיש ראיותلقואורה נגד העורר והוחלט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.
2. נגד העורר (שהוא הנאשם 5 או המשיב 5 בבית משפט השלום) וארבעה אחרים מבני משפחתו הוגש כתוב אישום בגין איירוע אלימות רב משתפים ומרובה שלבים, אשר ארע לכואורה ביום 16.2.16. המדבר לכואורה בסכוסר שהחל בין שני קרובות משפחה, שהתרפתח לככל מעשי אלימות מגוונים של צדדים שונים של משפחה, המתוגרים בסמיכות זה לזה. כתוב האישום מתיחס לתקופים מפלג אחד, אשר לכואורה פעלו באלימות בחצר הפלג השני ובสมוך לו.
3. לעורר מיוחס שלב אחד באירוע בלבד, שלב אשר כונה בבית משפט השלום "השלב השלישי", המתואר בסעיף 11 לכתב האישום. החלטה זו, מתיחסת אפוא לעורר בלבד ולשלב זה בלבד. על פי כתב האישום וכעולה מתיק החקירה, לאחר האירועים הקודמים, הוגש תלונות במשפטה. בסעיף 11 לכתב האישום נטען כי העורר, עם הנאים 3 ו- 4 הגיעו למתחם. כאשר ניסה הנפגע, אכרם, לסתור את דלת המתחם, משכו אותו העורר ונאמם, "אדם", אל מחוץ למתחם. אדם הפלו לארץ והעורר התישב עליו, שלף "סיכון פנימית" וחתר את אכרם בידו. נטען עוד כי בעת זהו הנאשם 3, "קazzm", הטיח אבן בראשו, וגרם לו לחבלת ראש.
4. הסגנור חלק על קיומן של ראיות, ולחלוין ביקש להסתפק בחילופת מעצר.
5. בית משפט השלום, בהחלטתו מיום 1.3.16, מצא ראיות לכואורה נגד העורר. בית המשפט, בפרק המתיחס ל"AIROUU שלישי" הצבע על עדותו של אחד המעורבים, אחיו של אכרם, בשם עمار, ועל עדותו של הנפגע עמוד 1

לכוארה, אכרם. הודיעתו של עמר מאותו יום בשעה 02:11, מתיחסת לאיורע של תקופת אכרם. לדבריו, הוא היה בחצר עם הוריו ועם אחד בשם עלא, כאשר בитם של הפוגעים, לכוארה, נמצא מעבר לכਬש. לדבריו, קאוזם, נוח (שם) של העורר דן הוא "נור", אך הוא מכונה גם "נוח") ואדם צעק מהבית ממול קללות ואויומים. זאת, על אף שבנות המשפחה הנפגעת נלקחו לתחנת המשטרה על מנת להגיש תלונה. בני הבית ממול כינו את בני משפחת העד "מלשנים". לדבריו, גם נזרכו אבני אל חצר הבית ואף אם אין בטוח אם מישחו נפגע מאבניהם אלה, ראה שנגרכם מזק לדלתות וכלי רכב שהיו בחוץ. לדבריו, גם ילדים קתינים הצטרכו לזריקת האבניים. עמר מספר עוד כי אבי אמר לבני המשפחה שלו שלא להшиб, ולהשאר הטיפול למשטרה. אז, האח אכרם יצא החוצה, משומם הגיעו שיחים שרצו להיכנס, ואכרם התכוון לסגור את דלת החצר שהייתה פתוחה וכן לקרוא לעלה שהיא בחוץ.

6. לדברי עמר, בשלב זה, "נון" (העורר) ואדם תפסו את אכרם והחלו להכות אותו, כאשר הם אוחזים במקלות. לאחד מהם הייתה גם סכין קטנה והשניים חתכו את אכרם בידו. לדבריו, ללא הגיע להפריד ונפגע בראשו מאבן. באותו עת, קאוזם זרק אבן גדולה ופגע בראשו של אכרם, תוך כדי כך שאכרם מותקף על ידי השניים האחרים. עמר מספר שאכרם נפל על הרצפה כתוצאה מהתקיפה ודימם מהראש. עמר הבahir כי ראה את השניים תוקפים במקלות. יחד עם זאת, הוא לא ראה במו עינוי את התקיפה בסכין, אך שמע על כך מפני אכרם וראה סכין זורקה בצד. עמר סיפר עוד כי כפי הנראה, בעת עדותו, אכרם נלקח לטיפול רפואי.

7. אכרם עצמו מספר בהודעה משעה 18:07 באותו יום, כי היה עם עמר, עם עלא ועם אמו בחצר וביקש לגשת לסגור את השער, נוכח זרייקות אבניים. לדבריו, כאשר הגיע לשער, משך אותו העורר החוצה, יחד עם אדם נוסף שלא הספיק לזהות והשניים נתנו לו מכות בכל הגוף. הוא מספר כי העורר הפיל אותו על הארץ, ישב עליו וחתר אותו בידו, באמצעות סכין יפנית. אז, לדבריו, הגיע קאוזם וזרק עליו אבן גדולה, בה אחץ בשתי ידיים. אכרם מספר כי בני משפחתו משכו אותו לתוך הבית, אך אין הוא זוכר מי משך אותו. עוד סיפר כי הגיע עם עמר לתחנת המשטרה, על מנת להגיש תלונה אך, מכיוון שלא חש טוב, פונה באמצעות אמבולנס לקבל טיפול רפואי ושב לעת ערבית לתחנה. החוקר רושם כי הוא מזהה חתכים ביד ימין, חבלת ראש, כמו גם כתמי דם על החולצה ואלה צולמו. הוגש גם תעוזות רפואיות.

8. בית המשפט מפנה גם להודעתו של העורר, אשר קשור עצמו לאיורע, אך טוען כי הוא עצמו לא תקף, אלא רק הפריד בין אכרם לבין אחרים. עם זאת, אין הוא יכול לציין את השמות של מי שהשתתף בקטטה באותה עת. בהמשך הודיעתו מספר שלא ראה את אכרם וטען שככל אלה שמאשים אותו משקרים. בית המשפט מצין כי הودעה זו נראית תמהוה. זאת, נוכח הטענה כי בתחילת הפריד בין אכרם לבין אחרים, אך בלי יכולת לציין ולן שם אחד נוסף, בין בני משפחתו שהתקוטטו במקום. לאחר מכן, הוא סותר את עצמו ואומר שככל לא ראה את אכרם באירוע, אלא רק אומר שראה קטטה והפריד. לדבריו, הוא הפריד בלבד, מבלי שהוא איש עמו ובאמת, לא זהה אף אחד מהמתกוטטים. העורר צחק בזמן שהחוקר הטיח בו את הראיות נגדו. העורר עמד על כך שאכרם משקר, למורתו של הצליח להעלות על הדעת מדויק שישקר בעניין זה. בית המשפט מצין עוד כי בעימות בין אכרם לבין העורר, חזר כל אחד מהם על עמדותיו.

9. נוכח האמור, קבע בית המשפט כי יש ראיות מוצקות ביחס לחלקו של העורר, מעבר לנדרש בשלב זה. לפיכך, הורה בית המשפט על מתן تسיקיר מעוצר, כדי לבדוק אפשרות לקבלת חלופת מעוצר.

10. בהחלטה שנייה, שעניינה אפשרות החלופה, התייחס בית המשפט לتسיקיר מעוצר שהוגש ביום 27/03/2016. שירות

המבחן התרשם מشيخה עם המתלונים בתיק, כי מדובר בסכסוך פועל, אשר עדין מקיים סיכון להתקלחות מחודשת של אלימות. שירות המבחן עמד גם על תחושת חרדה של הנפגעים. שירות המבחן עמד על כך שלעורר אין עבר פולני. יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם כי העורר עשוי לפעול באופן "בלתי מוקדם" במצב סכסוך, תוך קושי להבין את חלקו ותוך השלת האחריות על אחרים. נוכח הסכסוך הפעיל, העיריך שירות המבחן כי קיים סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה.

11. לעניין החלופה, שירות המבחן מצין כי המשפחה שכירה דירה בbara שבע, על מנת להרחק מרחת. הדירה נשכלה לשמש כחלופה, עבור העורר ושני אחיו, הנאים באוטה פרשה. נמסר כי ההצעה היא שבוי העורר ישתמש כמפקח, יחד עם דוד, אח גדול ובן דוד. שירות המבחן התרשם כי מדובר בערבים מגננים, שאינם מבטאים עמדה ביקורתית כלפי העורר. שירות המבחן הביע דאגה מכך שהערבים ציינו שהתקיימה סולחה בין הצדדים, דבר שאינו توأم את מה שמסרו המתלונים. נוכח העובדה שמדובר בסכסוך פועל לכואורה, והדירה אמורה להיות משותפת לשולשה מעורבים, העיריך שירות המבחן כי הערבים לא יצליחו לצמצם את הסיכון הנשקייף מהעורר.

12. בתסaurus משלים מיום 2016/04/06, נבדקה חלופה נוספת, שעיקרה פיקוח של שני דודים אחרים מלאה שהוצעו תחיליה. אלה הציעו לשומר על העורר בבית ברהט, או לחולופין בדירה בbara שבע. שירות המבחן מסר כי שוב יש פער בין הצדדים, כאשר הערבים מצינים שנערכה סולחה, אך המידע שהתקבל מצד המתלונים (הפעם דברו עם עמאר) הוא כי אין כל הסכמה ואין סולחה. שירות המבחן מצין כי בשים לב שמדובר בסכסוך פועל, אין בחלופה כדי להספיק ובמיוחד לנוכח עמדת הערבים המוצעים שנראית מגוננת בענייני שירות המבחן.

13. בית המשפט בהחלטתו מיום 12/04/2016, עמד על המסתכנות העולה מנסיבות המעשה. זאת, כאשר מדובר בתקיפה משותפת את המתלוון, הפלתו ארצתה, הכתאו במקלות ואז, כאשר העורר ישב על המתלוון, העורר שולף סכין ופוצע. עוד עמד בית המשפט על עצמת העימות בין המשפטות, כפי שבאה לידי ביטוי בכל הפרשה. כן עמד בית המשפט על הערכת שירות המבחן בדבר רמת הסיכון הגבוה להישנות אירועים אלימים, מצבם המשבר של המתלונים, והעובדה כי הם רואים את הסכסוך כ"חי ונושם". בית המשפט ציין עוד את התרשומות שירות המבחן מהערבים, והמלצת שירות המבחן שלא להיעתר לחלופה המוצעת.

14. נוכח כל האמור, החליט בית המשפט כי אין מנוס ממעצרו של העורר עד תום ההליכים וצין שיש להבחן בין העורר לבין הנאשמת 1 בכתב האישום, אשר שוחררה לחlopft מעצר, הן מושם שמעשייה אינם מקימים את אותה רמת מסוכנות והן מושם שלגביה הוצאה חlopft מעצר רואה. בית המשפט ציין כי במקרה זה, בהעדר חלופה המרווחת גיאוגרפיה במידה מסוימת, אין הצדקה לסתות מהتسקיר השלייל של שירות המבחן.

העריך

15. הסגנון בערר הצביע על מגוון קשיים העולים, לדבריו, מחומר הראיות. הסגנון הצביע על סתיות, לכואורה, בין הגרסאות. כך לדוגמה, הצביע על כך שלפי עמאר תקיפה אכרם נעשתה גם באמצעות מקלות, דבר שאיןו עולה מגרסתו של אכרם עצמו. הסגנון אף טען כי אכרם לא הזכיר את נוכחותו של עמאר במקום ומילא משתמש שעמאר לא ראה את התקיפה של אכרם. עמאר עצמו ציין כי אף שראה את התקיפה באופן כללי, לא ראה בפועל את התקיפה בסכין, אלא שמע על כך מפי אכרם. הסגנון סבור כי סתיות אלה יורדות לשורשו של עניין ולא זו בלבד שאין לראות את עדותו של עמאר כמחזקת את עדותו של אכרם, אלא שהסתירות ביןיהם מלמדות על חולשה

בבסיסת בריאות התביעה, ביחס לאירוע זה. אך, שלשיטתו אין לקבוע כלל שיש ראיותلقאה.

16. עוד מצביע הסגנור על כך שהן עדות עמאր והן בעדות אכרם מצוינים השמות של מעורבים נוספים שאינם לכאהה בחצר אותה עת, שיכולים היו לשפוך אוור על האירוע, בהם ההורים של אכרם ועלא, שהוא בעל השם הנאשמת 1. מעורבים אלה, אף שנחקרו חלקם בעניינים אחרים, לא נחקרו לעניין האירוע של תקיפת אכרם. אף כאן רואה הסגנור פגם בסיסי בראיות.

17. הסגנור מעלה תזה ולפיה, כל התלונה, לפחות לגבי השלב הזה, מתוודה על ידי עמאר. הסגנור מצביע על כך שהוא היה הראשון שהגיע למשטרה והוא למעשה הביא את אכרם למשטרה. עוד מצביע הסגנור על כך שעמאר היה בקשר עם שירות המבחן וטען שמדובר בסכסוך פועל. זאת, למרות שבפועל לא היו הtalkחות נספות של אלימות מאז האירועים המתוארים בכתב האישום וזאת, למרות שחלק מהמעורבים שוחררו לחופות.

18. הסגנור ממשיר וטוען כי העורר הופלה לרעה לעומת הנאשמת 1, אשר לגבי הריאות טובות, היא מוקד הסכסוך, אשר "הدلיקה" את השטח ולמרות זאת שוחררה. מכל מקום, סבור הסגנור כי אף אם אין מקום לחlopת מעוצר, היה על בית המשפט לבדוק אפשרות החלטה בדבר מעוצר בפיקוח אלקטרוני. זאת, נוכח דברי בית המשפט לפיהם ניתן היה לקבל חlopת מרוחקת יותר.

דין

19. לאחר שעניינו בחומר החוקירה, אין בידי לקבל את טענת הסגנור כי קיימת חולשה בריאות המחייבת, כשלעצמה, להורות על חlopת מעוצר. אכן, יש סתיות מסוימות בין עמאר לבין אכרם וכן לא כל העדים נחקרו לגבי כל הפרטים של כל האירועים ויתכן שאף יש עדים שלא נחקרו כלל. יחד עם זאת, כאשר מדובר באירוע מורכב, מרובה שלבים ומרובה משתתפים, קשה מאוד למפות באופן מדויק את כל העדויות של כל השלבים, וכן לבוא בטרונה אל המשטרה לגבי חסר זהה או אחר, אם אין מדובר בעד הגנה מובהק, כגון עד אליבי, אשר לא נחקר. מכל מקום, בשלב זה אין ניתן לדבר משקל.

20. עוד יש לזכור בחשבון כי כאשר מדובר באירועים מהירים ומסעירים,طبعי הדבר שייהיו סתיות בין המעורבים. כך לדוגמא, אכרם ציין באופן מפורש שאינו מזהה את אחד מתוקפיו, אף שמדובר בתוקף שעמד קרוב אליו ולכאהה יכול היה אכרם לקבל את השם עמאר, לו רצה לפרק גרסה. אולם, אכרם, לפי עדותו, נתפס והופל באופן מפתיע. זה הוא ההסבר לכך שלא הצליח לזהות אחד מקרובי הגר עמו בשכונת, אשר היה לכאהה מולו באותו רגע. זהו גם ההסבר שלא מציין اي עמאר ראה. אם אכרם לא זיהה את אחד התוקפים, ממילא ניתן להבין גם שלא ידע שההתקפות עלייו היו לא רק בנסיבות ונסיבות, אלא גם במקרים. יש לשער, כי בעדות מתואמת מראש, לא היה מודה בנזקודה זו. אין לומר שאין כל משקל לפעריהם, אך אין מדובר בערים המלמדים על פניהם, שמדובר בעילה חסרת שחר.

21. יש לזכור בהקשר זה כי עדותו של אכרם מחוזקת לא רק בעדותו של עמאר, אלא גם במקריםים רפואיים וביסימנו הדם על חולצתו ובעיקר, בעדותו של העורר עצמו. עוד יאמր כי אני מסכים עם בית משפט השלום כי עדותו של העורר מזורה. העורר סותר את עצמו בבירור, תוך כדי דבר ותוך כדי עדות. מצד אחד, הוא קשור את עצמו לאירוע מצד שני, הוא טוען שלא ראה דבר. הוא טוען שהפריד בין נציגים שכולם קרובי משפחתו, אך טוען שלא זיהה מי

מהם. הוא טוען שהוא יודע שהוא הפריד בין אכרם לבין אחרים, למרות שטעنته כלל לא ראה את אכרם. חלקו הדברים, בהם מודה העורר כי הוא קשור לאיורו בו והתקף אכרם, והסתירות הפנימיות בגורתו, מחזקות את העדויות של אכרם ועמאר. חיזוק זה מהוות משקל נגד לקשיים ולחוסרים בעדויות עדי הטענה. **לפיכך, יש לדחות את העורר בכל הנוגע לטענות ביחס לריאות לכואורה.**

22. לעניין האפשרות לקבלת **חולפה** - אני מסכימים עם בית משפט השלום כי הנתונים שעמדו לפני לא מאפשרו לקבל את החולפה שהוצאה באותה עת. מדובר, כאמור, בתקיפה מתוכננת של שניים לפחות. העורר, החזיק בסיכון לכואורה, בעת התקיפה אף השתמש בו. התרשומות שירות המבחן היא כי אם הסכוסר פועל, הרי שמסוכנותו של העורר גבוההה. לפיכך, כדאי בית המשפט שלא ניאוט לקבל חולפת מעצר ברהט או בבאר שבע, הנמצאת במרקח נסעה קצר מרהט, מקום מגורי המשפחה.

23. אוסיף ואומר, כי אני מסכימים גם עם שירות המבחן שלא יהיה זה נכון, במקרה זהה, לאפשר חולפת מעצר למספר מעורבים יחד. המסתוכנות כרוכה, בין השאר, בתחום האחריות הקבועתי והמחזיבות ההדדיות בין אחיהם. היהות כל תוקף במקום אחר, מקטינה הסיכון כי יחברו זה לזה ליום תקיפה מחדש. זאת, אף בהנחה שמתקיים ביניהם קשר טלפוני.

24. הסגנון קובל על החלטת בית המשפט לראות את הסכוסר "חי", וזאת, למרות שלא היה איירע תקיפה כבר מספר שבועות. אף בעניין זה אני מסכימים עם בית המשפט. שירות המבחן שוחח עם מתלוננים ויש לשער שלו הייתה סולחה היו המתלוננים מדויקים על כך, שכן הסולחה אמורה למנוע התנהלות עונית בין הצדדים ודיווח כוזב לרשות, על מנת לפגוע, בזודאי מהווה התנהלות עונית המסתננת את הסולחה. כן יש לקחת בחשבון שעצם המעצר של מעורבים מרכזיים מפחיתה גם את סכנות ההתקפות על ידי אחרים, אף כאשר הסכוסר פועל, ואין בכך כדי להוות ראייה כי השלום והאחוות חוזרו לשכונה. מכל מקום, בזודאי שלא ניתן לקבל עדות של צד אחד בלבד, לפיה יש סולחה בין שני הצדדים.

25. לעניין טענת האפלה, בית המשפט היטב את ההבדל בין העורר לבין הנואשת 1. הרי, אף אם היא יוזמת האלים, אין אינדיקציה כי היא חברה עם אחרים מראש לתקוף, או כי הייתה תכנית לתקוף, לפני מעשה התקיפה שלא הנראה ספונטני לכואורה. אף לא נתן לגבי הנואשת 1 כי היא השתמשה בסיכון. אכן, היא המשיכה לתקוף בצוותא חדא, אך זאת לאחר שהצטרפו אליה, מבלי שיש אינדיקציה כי זו הייתה התוכנית מראש. ממילא, הערצת המסתוכנות לגבי הנואשת 1 היא במישור אחר לגמרי.

מסקנה

26. נוכח כל האמור, **העורר נדחה**. אולם, **רשיון הסגנון** לפנות לבית המשפט בבקשת לעיון חוזר, אם יהיה בידי להציג חולפת מעצר המרחיקת באופן משמעותי מרהט, ללא שהוא של מעורבים נוספים בנסיבות החולפה, והכל בפיקוח ערבים טובים ומשכניים.

27. לעניין האפשרות של איזוק אלקטרוני - נוכח טיב המסתוכנות יש באפשרות של איזוק אלקטרוני כדי להוות פתרון בין היתר, באופן תיאורטי, ובלבד שלא יהיה מדובר בשהייה ברהט. אולם, מכיוון שהחולפה שהוצאה נועדה לכלול מספר מעורבים, לא אתן הוראות לעניין זה. אם הסגנון יכול להעמיד הצעה של מעצר בפיקוח אלקטרוני,

מחוץ לרחט, כגון בbaar שבע, ללא שהיא של מעורבים אחרים, בפיקוח ערבים טובים ומשכנעים, **יכול הסגנו** **לפנות** לבית המשפט השלום, ובית המשפט יבחן אפשרות זו באופן קונקרטי, בהתאם לכללים הקיימים על פיקוח**ALKTRONI**.

ניתנה היום, ב' איר תשע"ז, 10 Mai 2016, בנסיבות העורר, ב"כ עוז ותד והתובע עוז גיל.

חתימה